

ת"פ 21971/02/18 - מדינת ישראל נגד עייד נג'אר

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 21971-02-18 ישראל נ' נג'אר
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עייד נג'אר

החלטה

כתב האישום וטענות הצדדים:

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של עשית מעשה העלול להפיץ מחלה, וכן עבירות של שיווק ביצים שלא כדין והובלת ביצי מאכל שאינן מוחתמות וללא תעודת משלוח. עניינו של כתב האישום הוא בהובלת למעלה מ- 50 תבניות ביצי מאכל ברכבו של הנאשם, ביום 4.5.15, כאשר הביצים לא היו ארוזות באריזה סגורה, לא מינו בתחנת מיון לא מסומנות ולא מוחתמות.

2. בפתח הישיבה מיום 19.11.18 ביקש ב"כ הנאשם להורות על ביטול כתב האישום, מחמת הגנה מן הצדק. נטען, כי כתב האישום הוגש בשיהוי בלתי סביר, שכן העבירות בוצעו בשנת 2015, וכתב האישום הוגש בחלוף כשלוש שנים לאחר מכן. בנוסף, נטען כי לנאשם לא נמסרה הודעה בדבר זכותו להיוועץ בעו"ד טרם נחקר. עוד נטען כי החיפוש שנערך ברכב הנאשם - לא נערך כדין ולא על פי הלכת בן חיים.

3. בתגובתה של המאשימה בכתב נטען כי דין הטענה להידחות. אשר לטענה בדבר חלוף הזמן, נטען כי אין המדובר בשיהוי חריג וקיצוני שבכוחו להביא לביטול כתב האישום. בנוסף, לא הוכח כי נגרמה פגיעה ממשית ביכולתו של הנאשם להתגונן - ואף לא נטען כך על ידי הנאשם. אשר לטענה כי לא נמסרה לנאשם הודעה על זכותו להיוועץ בעו"ד - הרי שזכות זו מופיעה בראשית טופס החקירה, ובנוסף החוקר אשר גבה את הודעת הנאשם - חזר ושאל אותו בפתח החקירה אם הוא מעוניין להתייעץ עם עו"ד, והלה השיב בשלילה. לעניין הטענה בדבר חוקיות החיפוש ברכב, נטען כי החיפוש בוצע מכוח סמכותו של מבקר לפי סעיף 67 לחוק המועצה לענף הלול. טענה זו של הנאשם נטענה בעלמא, וללא פירוט באשר לטיבו של הפגם.

4. בדיון מיום 19.11.18 הוריתי כי ב"כ הנאשם יוכל להשיב לתגובת המאשימה עד יום 10.12.18. ב"כ

הנאשם לא הגיש כל תגובה.

דין והכרעה:

5. לאחר שנתתי דעתי לטענות הסנגור ועיינתי בתגובת המאשימה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.
6. לענין טענת השיהוי - אמנם, ייתכנו מצבים בהם שיהוי ניכר בהגשת כתב האישום עשוי להביא להחלתו של עקרון ההגנה מן הצדק. אולם החלטה מסוג זה שמורה למקרים חריגים, ובהתקיים מספר תנאים מצטברים: ראשית, כי משך הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה הוא משמעותי; שנית, כי בשל השיהוי בהגשת כתב האישום נגרמה פגיעה ממשית ומוחשית בהגנתו של הנאשם (או בחירותו); שלישית, כי אין בנמצא טעם מניח את הדעת ל'גרירת הרגליים' מצדה של הרשות (למשל, בשל מורכבות ההליך או עומס מכביד). ר' בהקשר זה רע"פ 1611/16, 4238 **מדינת ישראל נ' ורדי ואח'** (3.10.2018).
7. לשיטתי, תנאים אלו לא התקיימו בעניינו של הנאשם. העיכוב בהגשת כתב האישום בעניינו של הנאשם אינו חריג באופן ממשי, וחשוב מכך - לא פגע בזכותו של הנאשם להתגונן (והסנגור אף לא טען אחרת). די בכך כדי להוביל לדחיית הטענה.
8. לענין הטענה בדבר גביית הודעתו של הנאשם מבלי שהובהרה לו זכותו להתייעץ עם עו"ד - לא הונחה בפני תשתית ראייתית המלמדת כי נשללה מהנאשם חובתו להתייעץ טרם חקירתו. מכל מקום, ראוי כי טענה זו תתברר במהלך שמיעת הראיות. בבחינת למעלה מן הצורך אעיר, כי טענה מסוג זה יכול שתבסס טענה בדבר פסילת ההודעה שנגבתה מהנאשם [השווה ע"פ 5121/98 **יששכרו נ' הפרקליט הצבאי הראשי** (4.5.2006)] - אולם נראה כי גם לו הייתה מתקבלת טענה זו של הנאשם, לא היה בה כדי לבסס טענת הגנה מן הצדק.
9. הוא הדין לענין החיפוש ברכבו של הנאשם, אשר נטען כי היה נגוע באי חוקיות, וכי לא עמד בתנאים שנקבעו בפסיקה [ר' למשל רע"פ 10141/09 **בן חיים נ' מדינת ישראל** (6.3.2012)]. קבלת טענה זו מצריכה הנחת תשתית עובדתית, ולו מינימלית - מה שלא נעשה בעניינו. נראה לפיכך כי טרם דיון ביישומה של הלכת בן חיים על נסיבות ביצוע החיפוש ברכבו של הנאשם - יש מקום בהנחת תשתית ראייתית לביסוס הטענה. מעבר לכך, גם לו הייתה מתקבלת טענת ההגנה במלואה, הרי שאין בכך כדי להוביל מניה וביה לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, אלא לקביעה כי החיפוש נערך שלא כדין. כאמור, הדברים נאמרים בבחינת למעלה מן הצורך, שכן לא הובא בפני כל נימוק של ממש המצדיק קביעה בשלב זה לפיה החיפוש נערך שלא כדין.

10. סוף דבר, **הבקשה נדחית, על כל חלקיה.**

11. נקבע דין בפני, להקראה וקבלת מענה מפורט לכתב האישום, ליום ראשון, 13.1.19, שעה 09:00.

הצדדים יערכו גם לדיון לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי.

הנאשם מוזהר בדבר חובת התייצבותו לדיון.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' טבת תשע"ט, 12 דצמבר 2018, בהעדר
הצדדים.